



עת"א 43314/03/17 - עמוס נחום, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 43314-03-17 נחום(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	עמוס נחום,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה לסווגו כסג"ב. כמו כן, מבקש העותר צו שיורה על החזרתו לאגף בו שהה בעבר (אגף 6) וכן להעברתו לבית כלא אחר באיזור המרכז.

עוד מבקש העותר להורות למשיבה שתעביר לו עותקים מ"השימועים" האחרונים שנערכו לו בכלא שיטה ובמפקדת מחוז הצפון בשב"ס.

סעד נוסף אותו ביקש העותר בעתירה הינו שבית המשפט יורה למשיבה לנמק מדוע לא יועמד לדין "מעליל העלילה" שפרטיו ושמו ידועים היטב למשיבה.

פרטי העותר והמאסר

העותר הינו אסיר פלילי שהורשע בעבירת רצח, המרצה עונש מאסר עולם, שנקצב ל- 33 שנות מאסר. עד כה ריצה 27 שנות מאסר. שוהה ב- 6 השנים האחרונות בכלא שיטה.

קודם לכן ריצה העותר 4 תקופות מאסר שונות וכן מאסרים חופפים לאחר שהורשע בעבירות של תקיפה, בריחה ממשמורת חוקית, פציעה שלא כדין, ירייה בכוונה להפחיד, שיבוש מהלכי משפט, קשר לביצוע פשע, קבלת נכסים שהושגו בפשע, החזקה ותיווך בסמים ועוד.

נימוקי העתירה

רשויות הכלא פועלים במניפולציות שונות בהתייחס לעותר, שהוא אסיר דעתן המודע היטב לזכויותיו ואיננו מוכן לוותר עליהן.



המשיבה דאגה להכניס לתאו של העותר - תא מס' 14 באגף 11, אסירים המשתפים פעולה מודיעינית עם גורמי הכלא שאינם נרתעים מלמסור מידעים כוזבים בעליל, לאחר שהעותר לא אפשר להם להתנהל באופן שלילי. אותם אסירים קשרו קשר והעלילו בפני ק.המודיעין של הכלא עלילות שווא כוזבות נגד העותר ובכלל זה, טענו כי בכוונתו להרעיל חלק מהאסירים בתאו ולברוח מהכלא. מידעים כוזבים אלה גרמו להעברתו להפרדה ולבידוד. העותר מלין על כך שמוסרי המידע הכוזב לא הועמדו לדין למרות שק.האסירים באגף בו שוהה העותר אישר בפניו שהמידעים שנמסרו נמצאו כוזבים.

העותר שהסתמך על הבטחות גורמים שונים בכלא חזר בו מהעתירה שהגיש, אולם משהבטחות לא קוימו הוא נאלץ לשוב ולפנות בעתירה.

כתב התשובה

· המשיבה סבורה כי יש לדחות את העתירה על הסף גם בשל העדר תצהיר וגם בשל כך שהעותר כרך בעתירתו טענות שונות וסעדים שונים שקובצו יחדיו, כאשר כל אחד מהנושאים דורש התייחסותם של גורמים מקצועיים שונים, חלקם מחוץ למחוז הצפון של שב"ס.

· לגופו של עניין, טענה המשיבה :

- **הגדרת האסיר כסג"ב** - ההחלטה התקבלה על ידי הגורם המוסמך, ס.מפקד המחוז. בהתאם להוראות הפקנ"צ, הגדרה זו נבחנת אחת ל - 6 חודשים. נושא זה הוא בליבת שיקול הדעת של המשיב. לא נפל פגם בהחלטה המנהלית המחייב התערבות שיפוטית.

ההחלטה המנהלית האחרונה להמשך הגדרת המשיב כסג"ב התקבלה ביום 26/2/17 "**לאור חמ"ן שלילי שצבר ולאור עמדת גורמי היחידה והמודיעין המצביעים על אסיר בעל רמת מסוכנות גבוהה**", כעולה מחוות הדעת המודיעינית.

- **העברה לכלא אחר במרכז הארץ** - לגורם המנהלי נתון שיקול דעת היכן ירצה האסיר את מאסרו. לעותר אין זכות קנויה לגבי מקום הכליאה. נקודת המוצא היא שהחלטה מעין זו אינה פוגעת בזכות יסוד של אסיר ואיננה מבססת עתירה.

העותר מעורב בכמות חריגה של יריבויות וסכסוכים שמונעים את האפשרות להיעתר לבקשתו. כך נקבע בהחלטה המנהלית האחרונה שדנה בנושא העברתו לכלא אחר - החלטה מיום 23/4/17.

- **החזרת האסיר לאגף בו שהה** - התקבלה החלטה מנהלית שנעתרה לבקשתו להחזרתו לאגף בו שהה ועל כן הדיון בעניין זה מתייתר.

- **גיליונות ומסמכי שימוע** - אין כל מניעה להעברתם לעותר ככל שיפנה. על כן, הדיון בנושא זה מתייתר כן גם.

- **העמדה לדין של "המתנכלים"** - לא ברור מה הסעד המבוקש מבית המשפט. הכתובת לטענותיו אלה של העותר היא משטרת ישראל שהיא גוף החקירה המוסמך לחקור ואף להמליץ בעניין העמדה



לדין.

דין

אני סבור שיש לדון בטענות העותר לגופן. אין מקום לסילוק העתירה בשל הטענות בדבר העדר תצהיר או ריבוי סעדים ונושאים.

אין מקום לכך שבית המשפט יורה על העמדה לדין של אסיר כזה או אחר. לשם כך, קיימות רשויות החקירה ורשויות התביעה. הם הכתובת לטענות העותר. ב"כ העותר אף הסכימה לכך (עמ' 3, ש' 8-9 לפרוטוקול).

באשר לקבלת המסמכים ופרוטוקול השימועים, הודיעה ב"כ המשיבה כי הפרוטוקול יועבר לגורמי הכליאה ובקשתו תטופל בהתאם להוראות ולפקודות (שם, שורות 32-33).

נותר לדין עניין הסג"ב ועניין מקום הכליאה.

בתום הדיון שנערך במעמד הצדדים, התבקשה המשיבה להגיש תשובה משלימה לגבי הנושאים שעלו בדיון.

לכתב התשובה המשלים צורפו מס' מסמכים : האחד, חוות דעת כללית מיום 29/5/17, לפיה העותר זומן לראיון, הוצע לו לעבור לאגף 6 על פי בקשתו, אך הוא הודיע כי איננו מעוניין לעבור. ממתין להחלטה באשר להעברה לבית סוהר אחר, ובשלב זה מעוניין להישאר באגף 11.

מסמך נוסף מיום 8/6/17 של קצינת אסירים מחוזית, לפיו בקשתו של העותר להעברה לכלא אחר הקרוב למקום מגוריו נדונה בוועדת הפרדות הארצית ביום 3/5/17 והוחלט שלא להעבירו לנוכח מפת סכסוכיו. הנושא נבדק שוב ביום 7/6/17 בעקבות ובהמשך לדין שנערך, כמפורט בפרוטוקול, ונמצא כי לנוכח שיוכו ומפת סכסוכיו, בית הסוהר היחידי בו ניתן יהא לשלבו ב"אגף רגיל" הוא בת סוהר שטה, בו הוא שוהה כיום. העותר מוגדר כסג"ב ועל כן מחויבת שהותו בבית סוהר ברמת ביטחון מרבי.

באשר לקבלת המסמכים, בקשת העותר לקבל לידי את פרוטוקול השימועים אושרה והמסמכים נמסרו לו ביום 25/5/17.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת כתב התשובה המשלים על נספחיו, וכן את החומר המודיעיני ואת רשימת הסכסוכים, נחה דעתי כי דין העתירה להידחות.

החלטה לגבי מקום כליאתו של אסיר הינה בליבת שיקול הדעת המקצועי של הגורם המנהלי. סעיף 12 לפקודת בתי הסוהר מקנה לנציב סמכות שבשיקול דעת להורות על העברת אסיר פלוני או סוג מסוים של אסירים מבית סוהר בו הם



שוהים לבית סוהר אחר. ביסוד שיקול הדעת הארגוני - מנהלי, עומדים מגוון רחב של שיקולים וההלכה היא שככלל, אל לו לבית המשפט להתערב במתחם זה, למעט מקום בו נראה כי בהחלטה נפל פגם מהותי המצדיק את שינויה, כגון פגיעה בזכות יסוד או חוסר סבירות קיצוני. שיקולים של נוחות של האסיר או משפחתו אינם משמשים בד"כ שיקול רלוונטי.

סיווגו של האסיר כסג"ב מקורו בהחלטת הגורמים המקצועיים אשר בחנו את העובדות הרלוונטיות והעבירו את מידת הסכנה לבריחה. על פי ההגדרה שבסעיף 3(ב) לפקודת הנציבות, אסיר יוגדר כסג"ב אם "עברו, התנהגותו, מצבו הנפשי, מידע אודותיו, מצביעים על קיום רמת סיכון גבוהה לבריחתו ממשמורת חוקית" (ראה רע"ב 7744/15 **פלוני נ' שב"ס** מפי כב' השופטת ברון, וכן רע"ב 5193/13 **נאסר עראפת נ' שב"ס** כב' השופט פוגלמן).

הגדרת אסיר כסג"ב נבחנת בכל מקרה אחת ל - 6 חודשים.

לא מצאתי בהחלטות המנהליות בעניינו של האסיר פגם המצדיק התערבות שיפוטית.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בהעדר הצדדים.